ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ

ΞΕΡΕΤΕ...

Ποίου ἡ καρδιὰ χτυπάει περισσότερον, τοῦ χορτοφάγου ἢ τοῦ κρεοφάγου ;

Μία πρωϊκτική ἐξέτασις ποῦ ἔγινε ἐσχάτως τῶν καρδιῶν ἑνὸς χορτοφάγου κι' ἑνὸς κρεοφάγου ἀπέδειξε, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κτύπων τῆς καρδιᾶς τοῦ πρώτου ἀνέρχεται εἰς πενήντα ὀκτὼ τὸ λεπτὸ τοῦ δὲ δευτέρου εἰς ἑβδομήντα δύο. Δηλαδὴ μέσα σ' ἕνα εἰκοσιτετράωρο ἡ καρδιὰ τοῦ κρεοφάγου χτυπάει περισσότερο ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ χορτοφάγου 20000 φορές.

Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπιστημονικὴν παρατήρησιν συμπεραίνεται ὅτι τὸ καλοκαῖρι ὁ χορτοφάγος ἔχει τὸ σῶμα του σὲ μιὰ δροσερὴ κατάστασι ἐξ αἰτίας τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ τῶν κτύπων τῆς καρδιᾶς του. Τὸν χειμῶνα ὅμως ὁ κρεοφάγος ἔχει τὸ προνόμιο νὰ βρίσκεται σὲ μεγαλύτερη ἐσωτερικὴ θερμοκρασία ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν κτύπων τῆς καρδιᾶς του.

Ἄρα τὸ καλοκαῖρι πρέπει νὰ εἴμαστε χορτοφάγοι καὶ τὸν χειμῶνα κρεοφάγοι.

***

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν πλυθῆ στὴ ζωή τους ;

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς φυλῆς Κουρνὰ ποὺ ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἀπὸ μερικοὺς ἄγγλους ἐξερευνητὰς στὰ βόρειο — δυτικὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν φημίζονται γιὰ τὴν ἁπλυσιά τους. Οἱ εὐρωπαῖοι ἐξερευνηταὶ γιὰ ν' ἀπαλλάξουν τὸ σῶμα ἑνὸς τῶν ἰθαγενῶν ἀπὸ τό... στρῶμα ποὺ σχημάτιζε πάνω του ἡ ἀκαθαρσία ἐχρειάσθηκαν τρεῖς ὁλόκληρες ἡμέρες. Τόση δὲ ἦταν ἡ βρῶμα του ὥστε τὸ σῶμα του μετὰ τὸν καθαρισμό του ἐζύγιζε τρεῖς ὀκάδες λιγώτερο.

Τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦν δὲν τ' ἀλλάζουν παρὰ μόνον μιὰ φορὰ τὸν χρόνο κι' ἀποχωρίζονται ἀπ' αὐτὰ μὲ μεγάλη τους λύπη. Τρέμων ἅμα βλέπαν νερὸ καὶ τὸ σαποῦνι ποὺ τοὺς χάρισαν οἱ Εὐρωπαῖοι, τὸ θεώρησαν ὡς πονηρὸν πνεῦμα ἐπειδή .. ἔβγαζε ἀφρούς.

***

Ὑπάρχουν βιβλία δεμένα μὲ ἀνθρώπινο δέρμα ;

Τὸ δέρμα τοῦ πτώματος ἑνὸς ἄγγλου δολοφόνου ὀνόματι Οὐίλλιαμ Κόρντερ, ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὸ δέσιμο ἑνὸς βιβλίου τὸ ὁποῖον ἦταν ἡ βιογραφία του. Τὸ μακάβριον αὐτὸ βιβλίον βρίσκεται τώρα στὴν βιβλιοθήκη τοῦ κολλεγίου Τρίνιτυ στὸ Καμπρίτζ, τῆς Ἀγγλίας. Ὁ διάσημος γάλλος ἀστρονόμος Καμίλλος Φλαμμαριών, ὁ ὁποῖος πέθανε ἐσχάτως εἶχε στὴν κατοχή του ἕνα βιβλίο ποὺ ἦταν δεμένο μὲ τὸ δέρμα μιᾶς γυναίκας, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσε ὅταν ζοῦσε. Προτοῦ ἡ γυναῖκα αὐτὴ πεθάνει τοῦ εἶχε στείλει ἕνα γράμμα ὡς εἶδος διαθήκης, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν παρακαλοῦσε, ὅπως μετὰ τὸν θάνατό της χρησιμοποιήσῃ τὸ δέρμα της γιὰ τὸ δέσιμο τοῦ καλλιτέρου βιβλίου ποὺ θὰ συνέγραφε.

Ὁ Φλαμμαριὼν ποὺ τὴν ἀγαποῦσε πολὺ ἐπραγματοποίησε τὴν ἐπιθυμία τῆς ἐκκεντρικῆς αὐτῆς γυναίκας.

Ἐπίσης ἕνα ἄλλο βιβλίον μὲ τὸν τίτλον «Στοιχεῖα Πρακτικῆς Ἀνατομίας» καὶ γραμμένο ἀπὸ τὸν καθηγητὴν Λέϊντυ, τοῦ ἰατρικοῦ Κολλεγίου Ζέφερσον στὴν Φιλαδέλφεια, εἶνε δεμένο μὲ ἀνθρώπινο δέρμα. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εὑρίσκεται τώρα στὴν βιβλιοθήκη Ρούσκ.

***

Ὑπάρχουν ἱερὲς φωτιὲς σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου ;

Ἱερὲς φωτιὲς ὑπάρχουν ἀκόμη σὲ μερικὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας. Μία ἀπ' τὶς ἀρχαιότερες ἱερὲς φωτιὲς τῶν Ἰνδιῶν εἶνε καὶ ἡ φωτιὰ τῆς Ὀοντουάδα πλησίον τῆς πόλεως Μπάλσαρ, ἡ ὁποία καίει πρὸ δώδεκα σχεδὸν αἰώνων εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀποδημίας τῶν Περσῶν στὶς Ἰνδίες. Ἡ ἱερὴ αὐτὴ φωτιὰ τροφοδοτεῖται πέντε φορὲς τὸ εἰκοσιτετράωρον μὲ ἐρυθρόξυλα τῶν Ἰνδιῶν καὶ κάθε χρόνο ἐπὶ ἕνα ὡρισμένον χρονικὸ διάστημα τὴν ἐπισκέπτονται πολυάριθμοι προσκυνηταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν.

Στὴν χερσόνησον Ἀμπεχερόν, ἡ ὁποία ὑπήγετο στὸ Περσικὸν κράτος καὶ ἤδη ἀποτελεῖ μέρος τῆς Ρωσσικῆς δημοκρατίας ὑπάρχει μία ἱερὴ φωτιά, ἡ ὁποία παραμένει ἄσβεστη πρὸ δύο χιλιάδων χρόνων.

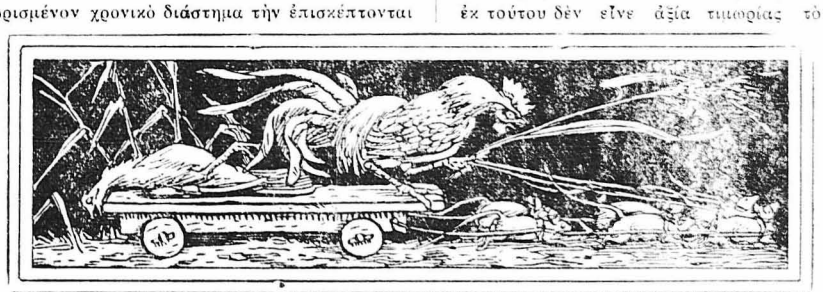

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

ΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΖΩΩΝ

Γάτα στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου. — Μία δίκη ἑνὸς ἐλέφαντος. — Καταδίκη εἰς θάνατον ἑνὸς σκύλλου. — Τὸ γουρούνι καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. — Ἕνας κόκορας ποὺ προσάγεται στὸ δικαστήριο ἐπειδὴ ἔκανε... αὐγό. — Τρία ποντίκια ποὺ κατηγοροῦνται ἐπὶ κλοπῇ.

Θὰ σᾶς φανῇ ἴσως παράδοξο ἂν μάθετε, ὅτι διάφορα ζῷα ἐκάθησαν στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου γιὰ διάφορες ἐγκληματικὲς πράξεις των καὶ ὅτι πολλὰ ἀπ' αὐτὰ κατεδικάσθησαν εἰς διαφόρους ποινάς. Καὶ ὅμως αὐτὸ εἶνε μία ἀλήθεια. Μία ἀξιοσημείωτη ὅσο καὶ κωμικὴ δίκη ζώου ἔγινε στὴν Κοῦβα πρὸ σαράντα ἐτῶν. Ἡ κατηγορουμένη ἦταν μιὰ... γάτα, ἡ ὁποία χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της τὴ δικαιοσύνη ἐπετέθη χωρὶς αἰτία ἐναντίον ἑνὸς παπαγάλου καὶ ἀφοῦ τὸν ἐκατεσπάραξε μὲ τὰ νύχια της, τὸν κατεβρόχθισε. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ Ἱσπανοὶ ἀποικοὶ βρισκόντουσαν σὲ πόλεμο μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς της καὶ εἶχαν ὡς σύμβολο τῆς δυνάμεώς των τὸν παπαγάλο. Ἀμέσως διετάχθη ἡ σύλληψις τῆς γάτας καὶ ἡ προσαγωγή της μπρὸς στὸν Ἱσπανὸ συνταγματάρχη τῆς κατοχῆς. Ὁ συνταγματάρχης ἀφοῦ ἐνήργησε τὴ νομίμη προανάκριση ἀπεφάνθη ὅτι ὁ φόνος τοῦ παπαγάλου ἔγινε... ἐκ προμελέτης, ἐπειδὴ ἡ γάτα ἦταν ἰθαγενὴς καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἔπρεπε ν' ἀντιπαθῇ τὸν παπαγάλο ποὺ ἦταν ἀποικος. Καὶ ἔδωσε διαταγὴ νὰ περάσῃ ἀπὸ στρατοδικεῖο. Ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη καὶ ἡ γάτα κατεδικάσθη σὲ θάνατο, ἐνῶ τὸ θῦμα της ὁ παπαγάλος ἐκηδεύθη μὲ τὶς μεγαλύτερες τιμές.

Στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου ἐκάθησε κι' ἕνας ἐλέφας στὴν πόλι Μοχόου, τῶν κεντρικῶν Ἰνδιῶν γιὰ τὸ λόγο ὅτι εἶχε σκοτώσει τὸν κύριό του, μὲ τὴν προβοσκίδα του τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν τάϊζε. Τὸ δικαστήριο ὅμως ποὺ τὸν δίκασε παρεδέχθη ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις καὶ ἡ ἀπόφασίς του ἦταν λίγο ἐπιεικής. Τὸ περίεργον ὅμως ἦταν ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐλέφας προσήχθη στὸ δικαστήριο ὑπὸ συνοδείαν διπλῆς σειρᾶς ἐνημερωμένων ἐλεφάντων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἐπὶ κεφαλῆς κρατοῦσε ἀπ' τὴν προβοσκίδα ἕνα μεγάλο ξύλο καὶ χτυποῦσε τὸν κατηγορούμενο στὴν πλάτη.

Ἕνα ἄλλο ζῷο ποὺ πέρασε ἀπὸ δίκη ἦταν ὁ ἀγαπημένος σκύλλος ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς Βασιλικῆς φρουρᾶς στὴ Μαδρίτη. Ὁ σκύλλος αὐτὸς ποὺ δὲν χώνευε κανένα ἄλλον ἐκτὸς ἀπ' τὸ κύριό του, ἁρπάχτηκε μιὰ μέρα μὲ τὴν κατσίκα ἑνὸς συντάγματος καὶ τὴ σκότωσε. Ὅταν ὁ συνταγματάρχης ἐπληροφορήθη τὸ γεγονὸς διέταξε τὸν κύριο τοῦ σκύλλου ἢ νὰ σκοτώσῃ τὸ ζῷον του ἢ νὰ τὸ προσαγάγῃ στὸ δικαστήριο γιὰ νὰ δικασθῇ. Ὁ ἀξιωματικὸς προτίμησε τὸ δεύτερον κι' ἔτσι ὁ σκύλλος ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη ἀπ' τὸ δικαστήριο εἰς θάνατο παρὰ τὴν ρητορικὴ δεινότητα τοῦ κυρίου του, ὁ ὁποῖος μὲ χίλια δύο ἐπιχειρήματα προσπαθοῦσε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου.

Τὰ δικαστικὰ χρονικὰ τῶν περασμένων αἰώνων εἶνε γεμᾶτα ἀπὸ δίκες καὶ καταδίκες ζώων.

Στὴν πόλη Λαὸν ἕνα γουρούνι κατηγορήθη ἐπὶ ἀδίκῳ φόνῳ ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ. Ἔπειτα ἀπὸ μεγάλη διαδικασία ἐξεδόθη ἡ ἑξῆς ἀπόφασις :

«Ἡμεῖς οἱ δικασταὶ πλήρεις ἀποστροφῆς καὶ φρίκης διὸ τὸ συντελεσθὲν ἔγκλημα πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ τῶν ἄλλων ζῴων καὶ ἱκανοποίησιν τῆς δικαιοσύνης, ἀποφασίζομεν, ὅπως ὁ κατηγορούμενος χοῖρος στραγγαλισθῇ καὶ κρεμασθῇ ἐντὸς σιδηροῦ κλωβοῦ».

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ διασκεδαστικὲς δίκες ἔγινε στὴν πόλη Μπάσλ. Ὁ κατηγορούμενος ἦταν ἕνας κόκορας καὶ τὸ ἔγκλημά του ἦταν, ὅτι εἶχε κάνει... ἕνα αὐγό (!) Ὁ συνήγορός του ὅμως ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσῃ ἕνα σωρὸ ἐπιχειρήματα καὶ γι' αὐτὸ ἡ δίκη βάστηξε πολλὲς ἡμέρες. Μ' ὅλην ὅμως τὴν εὐγλωττία τοῦ συνηγόρου ποὺ ὑπεστήριζε, ὅτι ἡ γέννησις ἑνὸς αὐγοῦ εἶνε ἀκουσία πρᾶξις καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶνε ἀξία τιμωρίας τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς καταδικαστικὴν ἀπόφασι :

«Ἐπειδὴ ἕνας κόκορας ποὺ κάνει ἕνα αὐγὸ ὑποτίθεται ὅτι ἔχει μέσα του τὸ πονηρὸν πνεῦμα, γι' αὐτὸν τὸν λόγο καταδικάζομεν τὸν κατηγορούμενο εἰς θάνατον γιὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν κοινότητα μέσ' ἀπὸ τὰ κακὰ δαιμόνια.